

C. Ravn: Det glæder mig, at den Tanke har vundet en vis Tilslutning, at Staten skal se sig lidt for, inden den anvender sine Penge. Jeg tror, at Sagen vil ordnes mere rigtigt, hvis Staten ikke giver saa stort et Tilskud som Halvdelen. Med Hensyn til § 6 lader det jo ogsaa til, at jeg kan blive enig med det ærede Medlem. Naar jeg bad om Ordet, var det egentlig for at sige et Par Ord over for det ærede Medlem for Præstø (Bønløkke), som var inde paa de 10 pCt. De vare ikke nok, der skulde lidt mere til. Men desto dyrere vil det blive, og desto flere Embeds- og Bestillingsmænd faa vi. Jeg mener, at 10 pCt. er en for høj Betaling, saa meget mere som de vedkommende faa en Titel med. Han vil blive betragtet som Rotte-konge rundt omkring i de forskellige Kommuner, og som saadan vil han vinde sig et Navn, hvorved han bliver mere bekendt, end han ellers vilde være bleven. Men, hvis der er en saadan Overflødighed paa Rotter, som man paastaar, har jeg tænkt mig, at man maaske kunde gøre noget andet. Man har jo gode Rottehunde, og man kunde tænke sig, at Staten stod sig ved, at de bleve noget mere udbredte. Er der nogen Hund, der gør Nytte, og man siger jo, at der er nogle, der gøre umaadelig Nytte, og de sælges til meget høje Priser, maa det da være Rottehundene. Giver man, som det bestemmes i Loven, Halvdelen fra Statens Side, tror jeg, at det vil fordeles uforholdsmæssigt rundt om i Landet.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil kun i Anledning af Udtalelserne fra det ærede Medlem for Hjørring Amt (Bertelsen) om § 6 paa ny henlede Opmærksomheden paa, at det jo er en frivillig Sag fra Kommunerne Side. Det er overladt til Kommunerne, hvorvidt de overhovedet ville have noget med Loven at gøre, og det er ogsaa overladt til dem, hvorvidt de over for en enkelt Ejer for at spare ham Udgiften, eller for at sørge for, at han ikke spolerer det Arbejde, der ellers gøres med at indfange Rotter, paa egen Foranstaltning vil foretage Indsamlingen mod at give den paagældende fuld Erstatning for de Udgifter og Ulemper, som maatte have fundet Sted. Det er altsaa en Tvangsforanstaltning i saa mild en Form, at jeg ikke ret kan tænke, at man skulde være bange for at gaa ind derpaa.

Bønløkke: Jeg holder ogsaa paa § 6. Naar man udrydder Rotter i en stor By,

kan man ikke lade et stort Fristed ligge, hvor Rotterne kunne vandre hen, udvikle sig og formere sig, og derpaa komme tilbage til de andre Steder. Lad os derfor ikke give dem noget saadant Fristed, men lad os gaa paa dem med fuld Kraft og faa dem udryddede.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertelsen: I mit første Foredrag bemærkede jeg, at Lovforslaget, naar Staten staar over for Kommunerne, var bygget paa Frivillighedsprincippet, og naar Kommunerne havde besluttet Rotternes Udryddelse, herskede dels Frivillighedsprincippet dels Tvangsprincippet. Frivilligheden bestaar i, at man prøver paa at faa Folk til at indfange Rotterne, og Tvangssystemet bestaar i, at Kommunalbestyrelsen kan paalægge en Mand ved Tvang at foretage visse Foranstaltninger. Det kan imidlertid føre ret vidt og medføre betydelige Udgifter for Statskassen, uden at man opnaar et tilsvarende Gode derved. Og da Forslaget kan forventes at ville møde en Del Modstand paa Grund af de Udgifter, det vil forvolde Statskassen, vil det efter min Mening være rigtigt at komme denne Indvending i Møde og ikke gaa videre, end at man gennemfører Frivillighedsprincippet.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg skal kun over for det ærede Medlem, for at gøre det ganske klart for ham, hvad Lovforslaget gaar ud paa, sige, at ogsaa denne Bestemmelse er fakultativ, det er en Rettighed, som Kommunerne faa, men om de vil gøre Brug af den, overlades til dem selv. Jeg lægger en ikke ringe Vægt derpaa, og jeg beder det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), der er den, der har størst Fortjeneste af denne Sag, hvis den bliver til noget, om, hvis det er ham muligt, ikke at lægge Loven Hindringer i Vejen paa et Punkt, der dog har ret stor Betydning med Hensyn til Lovens Effektivitet. Man maa ikke paa Forhaand indrette en Lov saaledes, at den Virkning, som man venter af den, ikke finder Sted, fordi der mangler Bestemmelser, som ere nødvendige, jeg er sikker paa, at det ærede Medlem vil gøre det til Genstand for alvorlig Overvejelse, hvorvidt man ikke forspilder for meget ved at udelade Bestemmelser i § 6. Maaske vil han saa alligevel kunne slutte sig til Bestemmelsen.